förmodligen större delen av dess längd. Styckets längd har enligt B. 923 varit 2,26 m, bredden 46 cm, slingans bredd 14 cm.

Inskriften har enligt B. 923 varit:

— **eftaR : suin : butn** —
5 10

I **eftaR** har **f** lika långa bistavar. I **suin** saknar **n** vänstra bistaven, vilket måste bero på felläsning, varemot **butn** torde vara felristat för ***buta** *bōnda*, jfr Ög. 139 **eftnR**.

Fonetisk transkription: — *æft(a)ʀ Svēn bōnda* (sin) —.

Översättning: — efter Sven, sin make —.

Av inskriften har alltså blott en del nära slutet varit i behåll.

På grund av den samstämmande egendomligheten i prep. 'efter': **eftaR** Ög. 140, **eftnR** Ög. 139 och **butn** Ög. 140 torde båda runstenarna böra antagas utförda av samma ristare.

---

141. Väster Tollstads kyrka, Lysings hd.

Pl. XLV. Fig. 3 (efter L. F. Rääf).

Litteratur: L. 1664; W. 205; L. f. B. 1664, teckning av L. F. Rääf; Teckning i Wiedes saml. hos VHAA.

Wiedes teckning, som dock synes vara kopia efter L. F. Rääf, har påskriften: »Stycke av en runsten med upphöjda slingor och inhuggna runor, en kalkstensflisa, liggande vid lägenheten Eriksborg under hemmanet Uckleby i V. Tollstads sn, flyttad från en stuga på samma ägor.» Detta är den enda upplysning, som finnes om stenens beskaffenhet och historia, sedan den lämnat kyrkan; vid mitt besök 1905 kunde jag ej återfinna stycket.

Teckningarna visa ungefär mitten av vardera slingans inskrift:

Begynnelseslingan: — **r : *a*uk : ku** — Slutslingan: — **: if*i*R : hi** —
5 10

I ***a*uk** är *a* blott en prickad stav; uti **if*i*R** är *i* foten av en stav, och det kan icke avgöras om prep. varit ***ifiR** 'över' eller ***iftR** 'efter'. Ordets **f** har lika långa bistavar och denna överensstämmelse med Ög. 140 samt befintligheten på samma plats gör troligt, att prep. liksom på denna varit 'efter'.

Vilka namn — **r** och **ku** — som varit samordnade av **auk** 'och' och vilket den avlidnes namn **hi** —, som styrts av 'efter', varit, kan nu icke avgöras.

---

142. Stora Åby kyrka, Lysings hd.

Pl. XLV. Fig. 4 (B. 914).

Litteratur: B. 914; L. 1196; W. 207; Broocman, *Beskr. öfver Östergötland*, s. 624.

B. 914 anger platsen för denna runsten vara vapenhusväggen och B. 915 för den följande nordöstra kyrkogaveln; Broocman anmärker om dem: »Woro ock två Runstenar